

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 217.

Anden Session.

61de Mode.

Torsdagen den 9de Januar.

(Forts.)

Justitsministeren (fortsat): Hvad jeg her har tilladt mig at anføre, gjælder navnlig Indstillingspunkterne under Nummer 11, 12, 14, 15 og 16; derimod skal jeg tillade mig særligt at berøre Forslaget under Nr. 13 med Hensyn til Rystpolitiet. Jeg har flere Gange havt Leilighed til at yttre, at jeg anseer det for ugjørligt, uden at opoffre andre altfor væsentlige Hensyn, aldeles at bortskjære den Udgift, som hidtil har været udredet til Rystpolitiet; den Formening, at denne Udgift bør bortfalde, hidrører fra en Anskuelse om, at Rystpolitiet som saadant er usfordøent, en Anskuelse, som jeg ingenlunde kan dele, hvilket jeg troer er fuldkommen begrundet ved de Kjendsgjerninger, som foreligge om Rystpolitikets Virksomhed, hvilke det iøvrigt naturligtvis er vanskeligt at anføre paa en parlamentarisk Maade. Derimod er jeg enig i, at en Redskatteløse i disse Udgifter kan finde Sted, ligesom det ogsaa tidligere af Administrationen har været anerkjendt, at Udgifterne til Rystpolitiet vare for store. Der har forskjellig Gange og senest i 1840 været gjort Strid til at faae det indskrænket, og jeg troer, at man ved en hensigtsmæssig Omorganisation og Nedlæggelsen af nogle Districter vil kunne faae Udgifterne nedbragte til et Beløb, der vel ikke ganske vil svare til det, som det ærede Udvalg har foreslaaet, men som dog ikke vil staae saa fjernt derfra, at jeg jo har troet, at man nok ved nærmere Conference med det ærede Udvalg, der er nedsat til Behandlingen af det Udkast, der er fremkommet om Ophævelsen af Rystpolitiet, vil kunne komme overeens om at

foreslaae et saadant Beløb, som fra begge Sider vil kunne ansees for fyldestgjørende. Jeg skal iøvrigt i saa Henseende dog tillade mig at tilføie, at, forsaavidt det, naar man alene seer hen til Rystpolitiet som saadant, maatte findes, at vel enkelte Hoveddistricter kunne nedlægges som ikke aldeles fornødne, kunde der dog være nogen Feie til at undersøge, om der ikke kunde være Spørgsmaal om at tillægge de Embedsmænd, som hidtil have været ansatte ved Rystpolitiet i disse Districter, og som maaskee have attraaet denne Ansættelse netop af Hensyn til, at der var tillagt Embederne et Pengebeløb, der vel nærmest var bestemt til derfor at holde en Betjent og en Ridehest; men som dog de facto eller i Virkeligheden har været et Emolument for de vedkommende Personer, hvilket man dog ikke aldeles kunde affee fra, en extraordinær Godtgjørelse for det Beløb, der saaledes inddrages for dem. Men jeg skal ogsaa da ansee det langt hensigtsmæssigere, at det skeete paa denne Maade, da derved Rystpolitiet som saadant ikke længer blev opført med et i Forhold til dets Virksomhed upassende høit Beløb, og den Godtgjørelse, som blev tilskaaet de paagjældende Embedsmænd, dog altid vilde være aldeles forbigaaende. Jeg skal, af Hensyn til hvad jeg saaledes har tilladt mig at fremsøre, ikke institere paa, at der for Diebliffet skal gjøres nogen Forandring i den Indstilling, som det ærede Udvalgs Fleertal har gjort under Nr. 13, da jeg troer, at, naar først dette Beløb af 2,000 Rbd. er antaget, vil en yderligere Regulering, maaskee til 3die Behandling, let kunne finde Sted, idet jeg ikke tvivler paa, at der ved de Forhandlinger, som derom ville finde Sted, vil tages Hensyn til hvad der kan affjæres, deels uden at Foranstaltningerne ophøre i og for sig at være hensigtsmæssige, og deels uden at al Retfærdig-